

SÕJAHÜÜD

EDWARD HIGGINS, KINDRAL

WILLIAM BOOTH, ASUTAJA

GORDON SIMPSON, TERRIT.-KOMANDÖR

Nr. 28

NOVEMBER 1931

3. AASTAKÄIK

„Ja variserid ja kirjatundjad nurisesid ja ütlesid: Seesinane võtab patuseid vastu ja sööb nendega.“

(Suuk. 15:2)

Piibli nurk.

Piibel ja puudustkannatajad.

Komandör Evangeliline Boob.

Piibel on raamat üle kõikide raamatute. Ta on näinud teiste raamatute sündi. Ta näeb ka nende suremist. See on raamat, mis on vanem meie vanemast. Ta on õigem kui traditsioon, ta ütleb rohkem kui ülikoolid; ta on tugevam ja jõukam kui kuningad; ta on enam levinud ja enam tõlgitud kui kõik muu kirjandus.

Piibli vaenlased on otsinud taevas ja maast, et viielda vastu piibli tõdedele, püüdes tõendada, et ta ei ole õige, ja katsunud hävitada tema õpetust ning salata ta imetegusid. Tema vastu on võidelnud kemikud, pedel, tähteadlase teleskoop ja isegi geoloogid vasar. Aga vaatamata kõigele arvustusele ja tagakiusamisele seisab piibel muutmata. Piiblikiri on võõrkiiri ja muutmata kalju. Sajandeid on esistud vastu piiblike. Tule on kinnitanud seda. Märtrite veri on märkinud selle lehekülgi. Praegusel ajal on keelatud piibli vastuvõtmine Venemaal. Aga vaatamata kõigele tagakiusamisele, maharühmusele, kõigele hävitusele võidab piibel — igavene ja veid võidukam ülsäratamine ehitatud haukividelt, mille ümber elavad sõnad inimeste peastades ja uskmatuses. See raamat on Jumala oma, ja Tema juhatab seda.

Ükski vägi ei või kiskuda välja inimeste südamest altari, kuhu nad toovad oma eksiitust, patte, raskusi ja leivad säält Päästja armastuse tõendust, andestust ja lepitust. Piibel püsib usklike kude südames nagu peidatud varandus, alaliselt kindel ja seisev. Kogu inimkond igatseb piibli tõdede järele, ja seda võib leida ka kõikjal. Piiblit võib leida prooviti mareri all, kaugri hõlma varjuse, karjase kuuks ja peremehe põues, isegi perenaisele kõigile riituli. Tema on paik kohtunikul laual, sõduri kotis, kauplaja letil, müüja taskus, merimehe asemel ja õpilaste raamatukotis. See raamat on kõigile sama. Ta kõlab igatihele, nõhjas, lõunas, läänes ja idas. Seda võib luuda istudes kameli seljas või põhjapödra saanis, hoides karja õuskil lõunamaa kõnkal või Alpides. Oh, kui ma vaatan ümberriigi, siis ei ole ühki kohta, ei ole ühki tingimust ega seisukohta, mis isikut, kellele piibel ei oleks vastuvõetav. Olen vandenud, et ainult Jumala läbi on kirjutatud niisugune imeline ja kõigile kõlblik raamat.

PAÄSTEARMEE on misjon vaeste, hoolitusese jäätud ja unustatud massidele, ja kesknende suurt viletsust on olnud selle raamatu õpetus ainuke kustumata säde. Surevale pühale vanakesele tema värelel asemel viletsas elukohas on Taavoti 29. laul toonud julgust, mida ühki inimene abis poleks stunud anda. Arvamata huleal on puudustkannatajate käed sirutatud piibli järele, mis on nagu mõök kaitsnud neid igas eluraskuses eest; need käed on sirutanud piibli oma südams vastu, kui ainukeses abis surmatunnil.

Ohes pühendanud kogu oma elu vaestele ja töötades nende keskel,

EMADELE JA KODULE

PUHKUS PEREEMADELE — KUIDAS SEDA SAADA.

PEREEMAD, kes ise ei täida teatud ülesandeid, vaid valvavad nende järele, tarvitavad enam meele ja südame puhkust kui ihulikku. Kellegi kuulsas arsti eeskiri naistele on kasuks igatihele, ükskõik millised on tema ülesanded.

Mõne aasta eest keegi naine, kes ise jutustab seda, läks arsti juure, et küsida teateid oma tervise üle. Ta oli närvilise iseloomuga naine ja tema ülesand — mis oli väga suur, oli teda nii kurnanud, et teda ootas ihulik murdumine ja isegi meele kaotamine. Tema rääkis arstile pikalt ja laialt oma haigusest ja oli täiesti üllatunud arsti lühikeseks eeskirjaks üle.

„Minge koju ja lugege oma piiblit iga päev üks tund,“ käskis suur mees lahkesti, „ja siis tulge tagasi minu juure ühe kuu pärast.“

Esimesel silmapilgul pidi haige peaaegu vihastama. Siis mõtles ta, et see ei ole kallis asi, ja pealegi oli mõõdund tõesti pikk aeg sellest, mil ta lugenud viimast korda piiblit. Ta läks koju ja asjale väga mõeldes katsus täita arsti eeskirja.

Ühe kuu pärast ta läks tagasi arsti juure.

„Noh,“ ütles arst naeratades, nähes tema nägu, „näen, et olite

sõnakuulelik haige ja täitsite hästi minu eeskirja. Kas teie tunnete, et vajate veel mõnd muud arstirohtu?“

„Ei, tohtriherra,“ ütles ta ausalt, „ma ei arva, et vajan muud. Tunnen ennast praegu hoopis teise inimesena; aga kuidas teie teadsite, et mulle just seda oli tarvis?“

Vastuse asemel pööras arst oma laua poole, kus asus avatud ja paljude märkustega piibel. „Proua,“ ütles ta väga tõsiselt, „kui ma loobuksin oma igapäevast piibli lugemisest, siis kaotaksin kogu oma jõu. Piibli lugemiseta ei asu ma kunagi loiketööle. Kunagi ma ei võta ette raskete haigete ravituse, ilma et otsiksin abi selle raamatu lehekülgedelt. Teie juhusel ei olnud vajaline arstirohi, vaid rahu ja jõud, mis on leida väljaspool teie mõistust, ja sellepärast ma soovitsin teile minu oma rohtu. Ma teadsin, et see aitab.“

„Aga siiski tõendan, arsti herra, et olin ligidalt, et mitte kuulda teie nõuannet.“

„Leian, et on väga vähe neid, kes tarvitavad ja katsuvad seda arstirohtu,“ vastas arst naeratades. „Aga minu kogemustes on palju sarnaseid juhuiseid, kus see abinõu teeb imetegusid, kui teda ainult tarvitatakse.“

Naiste kööginurk.

Söögitähed.

Kartuli kottledid.

Võtke üks nael keedetud kartulaid (kuivad ja jahused), kaks loodi võid, üks suur muna, pipart, soola, rasva praadimiseks.

Soojad keedetud kartulad kahvliga sõtkada peeneks, lisades juure soola, pipart ja hästi vahule löödud muna. Kõik hästi läbi segada ja lasta jahutada.

Soojendage rasva, kuni see araab kergesti, ja siis pange rasva kera tehtud segust kolm korda teelusikaga — tuli peab olema kõrg aeg sama suure soojusega, jõuga. Kõrgetada umbes kolm minutit, kuni värv muutub helekollaseks, siis võtke ära rasva ja kuivatage paberil.

Kui rasva araab liig palju, siis on liiga palam, mille tagajärjel võivad kottledid lõhkeda. Sellest portsjonist saab umbes 16 kottletit.

Pruunid kartulipallid.

Kaks naela kartulaid, kaks muna, sool, pipar, desertlusika täis peeneks lõigatud sibulat, tükk margariini või võid, riivleiba ja rasva praadimiseks.

Koorige kartulid ja keetke neid vähe soolaga pehneks, siis riivida. Lahutage munavalkude kollasest ja looge munakollasest vahule ja lisage juure kartulile, samuti võid, pipart ja soola maitse järele. Segage kõik hästi ära ja laske jahutada, siis jagage väikesteks osadeks, millele annate palli, kera, kuju; katke need munavalku vahule, katke need riivleiva, pange need praepannile ja praadige sügavas rasvas kuldloolaseks. Kuivatage pallikesi ja andke kolme lauale. Jätub kuuele isikule.

Beethoven ja kuuvalgus.

On ime, et Beethoven ei ole kirjutanud ühki sonaati päikesele, sest öeldakse, et ta on sageli viinud oma klaverit kuskile põllule, ja kuu päikesekiirred mängisid roheliste lehtede või rohu varjudega ja linnud täitsid õhku oma lauluga, komponeeris tema oma suurimaid töid. Seda võib tõesti uskuda.

Räägitakse ilusalt lugu sellest, kuidas temal riisiti ta võime kuulda lütsaid ja armsaid helisid, kuidas ta püüdis anda maailmale kannimat helide võidumängu kurvastes üle, kui keegi on kaotanud oma silmanägemise.

Räägitakse, et Beethoven ühes oma sõbraga oli väljas ühel kupaistellisel ööl ja kõndis pimedal kitsal tä-

pean ütlema, et nad enam kui keegi muu on tõendanud mulle piibli väärtust, mis erilisel kirjutatud kui Jumala kink, annetus puudustkannatajale. Mis piibel on neile, ei muutu teel. Puudustkannatajad usklikud usaldavad täiesti Jumala sõna — seda kallist armastuse jumalikeku varandust, jõuallikat, mis kuulub neile — ilma rahata ja ilma hinnata.

TEIE VÕITE VÕTTA MINULT KOIK, MIS ELUS ON VÄÄRTUSLIK, AGA PIIBLIT TEIE EI SAA VÕTTA.

naval, kui ta kuulis kedagi mängivat klaveril. Beethoven peatus äkki ja ütles: „Keegi mängib üht minu soonaati.“ Nad olid peatunud vaenemajakese ees ja läbi lütsaõngu võis ta näha üht meest parandamas saapaid, kuu tema öde mängis temale. Kui Beethoven vaatas läbi auku, nägi ta tüdruku silmist purskavat pisaraid ja ta kuulis teda ütlevat: „See on nii ilus, ma ei või mängida seda öeti.“ Siis nägi ta, et tüdruk oli pime. „Läheme sisse,“ ütles Beethoven, ja komponist, keda tüdruk ei tunnud, ütles temale: „Ma olen muusikamees, lütsate, et mängin seda talle.“ Ta istus ja mängis nii, nagu tüdruk polnud kuulnud kuuari ennem. Kiitaval hustus, Beethoven peatus, ja ta sõber arvas luugi, ning siis tungis kupaiste.

Pime tüdruk oli väga rõõmus ja ütles: „Imelik mees, kes teie ölete!“ ja vastuseks küsimusele kõltsid Beethoveni sonaadi esimesed akordid, mida tüdruk oli mänginud. Silmapilvel ütles ta: „Siis teie ölete Beethoven!“ ja kattis tema käsi pisaratega ja sündustega. Siis ütles Beethoven: „Ma tahan mängida midagi kupaistele!“ ja mängis oma „Kupaiste sonaadi“ eelmängu, öeldakse, et see ilus muusika tuli temale siis, kui ta oli liigutatud kaastundest vaese pimedat tüdruku vastu.

TULITORN.

„Sinu sõna on mu jalule lambiks ja valguseks mu jalgate pääl.“ Laul 119:105.

Kord oli üks karavan teel Põhja-Indiasse; reisijate hulgas oli ka keegi misjonär. Sõites edasi äkki keegi vaene mees haigestus palavusse ja tee väsimusest, ja ta jäeti maha, et hukkuda teel.

Misjonär nägi seda ja heitis tema kõrval põlvili, kui teised sõitsid minema ja sosisatas mehele kõva: „Vend, mis on sinu lootus?“ Surev mees tõusis natuke üles ja vastas suure vaevaga: „Jeesus, see Kristuse veri teeb mind puhtaks kõigest pattust.“ öeldes seda ta suri.

Misjonär oli üllatunud mehe vastusest ja rahulust vandenudust. Ta oli kindel selles, et ta suri Kristuses. Ta mõtles, kus ja kuidas see mees, tema arvamise järele pagan, oli saanud sarnaseid teateid päästmise üle.

Nii järele mõeldes ta märkas surrind mehe käes kokkukeeratud paberit. Võtte arvata, milline oli tema illatus ja rõõm, kui leidis paberil olevat ühe lehe piiblist, millele oli trükitud esimese Jahannese raamatu esimene päitikk. Sellel leheküljel oli mees leidnud elutsõna.

Eooduse kaudu Jumala juure.

Kirjutanud Jaapani territoriaal-komandõr YAMAMORO.

Kui meie lähemalt vaatleme loodust, meie ei saa teistsi, kui tunnistada Jumalat. Meie ei saa kahelda tema olemasolus. Veelgi auhemalt meie õpime tundma, et Jumal on suur ja õline, suur loomises ja õline iseloomus.

Jumal väljendab oma suurt väge ja õilsat suuremeelsust väga mitmel kujul looduse kaudu. Jeesus ütles: „Sest tema laseb oma päikese tõusta kurjade ja häide üle, ja laseb vihma sadada õigete ja ülakohutuste päale.“ (Matt. 5:45). Ja veel Jeesus näitas, et kui Jumal hooitseb nii väga ühe varblase eest — võib olla väiksema olenduse eest oma looduses — Ta hooitseb palju enam meie, tema laste eest. (Matt. 10:29). Niivõisi Jeesus õpetas mitte ainult suurt Jumala väge looduses, vaid ka Jumala armastust, mis ennast imutab looduse kaudu.

Kui Napoleon tagasi tulles ühelt sõjakäigult Egiptuses julutas sõjalaeva lauk arvatasi mõned noored ohvitserid kiisimust Jumala olemasolu üle.

Õtustades lähendada kiisimust, läheneb julgemine nende seltskonnast suurele Napoleonile kiisimusega: „Härra, mida teie arvate — on Jumal olemas?“

Napoleon naeratas ja tähendas taevala poole ütles: „Kui ei oleks Jumal, kuidas oleks need tähed peidetud siin?“

Napoleon ei olnud ideaalne kristlane, aga näib, nagu tunnistas temagi Jumala olemist.

Kord ühel juhusel, Mungo Park, suur uurija, tungis kangale Aafrika südamesse. Kui ta juba üle 500 miili ära oli valgetest, sattus ta rõõvli kätte, kaotades kõik, mis tal oli ja olles lahutatud oma kaaslastest. Elsi-des keset metsa, ilma toiduta, väsi-mu meelheitmis, sattus ta väikesele metsikule lilele, pikkukselt mitte suurem kui sõrm. Võttes lile oma kätte, mõttes ta endamisi: „Kui Jumal võib luua, toita, kaitsta ja kaista seda väikest metsikud lile nõrgisusel tsaal kujul, siis on kindel, et ta muhk meele tuletab ja juhatab kindlasse poika.“ Niivõisi võitis ta uut julgust ja sammus edasi, saabudes varsti väikesesse külla, kus kohtas kaht oma meestest. Mungo Park oli päästetud surmast väga tähelepanuväärt kombel.

Üks sõlm ühest Jaapani laulust kõneleb järgmiselt: „Tõie, kes imetlete ja laulute lillist, mõelge sellele, kes tema looja.“

Ja üks teine: „Magus lõhn teadmata allikast paneb meid kiisima, kust ta tuleb. Sa-mu looduse ihud kiisivad meilt, kes neid loome.“

Sammus uurides loodust, meie ei saa teistsi, kui tunnistada, et ta on Jumala loodud. Loodud armastuse, tarkuse ja väe Jumalast ja mitte juhustlikust inest.

(Lõpp 5. lhk. 1 v.)

VALE-KRISTUSED.

Kirjutanud Päästearmee ema KATARINA BOOTH.

Sellel sajandil Kristus näib olevat nagu mõni kiiduvärk usuline olevus või hääd ingel, kes elas kuskil kanguses — kellest võib kuulutada hästi, kirjutada ja laulda Temast või kujutada Teda piltidel, et Ilustada nendega elukohti — teatud määral kui Julius Cesar, kes tegi imelikke asju aastasajandite tagasi, ja kes toonud hääd neile, kes usuvad teda mõistusega, aga et aidata inimesi nende praegusis-tardivisus, patus, õrjuses ja viletsuses — seda inimesed kunagi ei mõtle. Sarnane Kristus ei too nende ellu mingisugust muudatust.

JUMALIK „RASKUS KAALUL“.

Kristus ütes testamendis ei ole kujutatud selliselt. Jumalast saadatud Kristus oli tõsine isik, kes käis inimeste seas, oli nendega ligidas ühenduses, õpetas, aitas, päästis neid nende hirmsast hirmudest ja lubas teha seda maailma otsani; Ta kutsus oma järelkäijaid välja maailma kurjusest ja patust — käiskis jälgida Teda, kandes Tema risti, kuuldes Tema sõnu, ja ka pühendamata oma elu samale sihtile, ülesandele, mille eest Ta elas ja suri.

Veel üks vale, aga neil päevil väga levinud vaade Kristusest on, et Ta on teatud määral jumalik raskus kaalul. Kui inimestega rääkida nende hinge üle, siis võib kuulda sarnaseid sõnu „ja, ma tean, et olen väga nõrk ja patune, aga ma tean oma paremat, ja Jeesus on mu Päästja. Tema kaalub üles minu puudujaäkki.“ Siin meie ei näe isegi tunnustamist, et on tarvis andestamist, kuidas nüüd veel Kristuse jõud võib muuta hinge õigeks, et teha teda kõlblikuks pühale seltskonnale ja tööle taevas.

Teistel on jälle sarnane mõte, et Kristus on mingisugune ülimilik loomus, ilus eeskuju — lühsam, mida maailm kunagi on näinud; mitte jumalik olevus, siiski selle sarnane, nii ligidal jumalusele, kui ilialgi võim-malik, aga siiski inimene.

Aga, oh! Need, kes imestavad inimlikku Kristust, imutavad kahjuks oma elus ja inimlikkude puuduste väljendustes, et inimkond ei tarvita ainult eeskujuga, aga KELLEGA võimustatav ligilõpetust, kes annab jõudu võtta tagasi kaotatud tasakaalu, annab väge nendele nõrgemale jõule ja kustutab nende val-milikke igatsusi. Ei ühegi inimese ega inell jõus, ükskõik kui kõrge ja häa ta ei oleks, ei ole vägi vabastada inimese hinge tema köidikuist.

VABANDAMINE ISIKLIKEST VASTUTUSIST.

Meie ajal on veel üks arvamine Kristusest, s. o. et Ta on Päästja — ase-täitja. Sellele Kristusele vaadatakse kui sarnasele, kes on võtnud enesesse kogu päästmise tuuma, keda peab ainult uskuma, peab mõtlema Temaile kui ohvrile, kes maksnud kõik, peab Teda usaldama, et Ta toob patustele kõik hääd, mis tuleb Tema surma läbi. Aga patuses eneses pole tarvis mingisug-mõistja pattudest. Seda Kristust arvatakse olevat patustele õigeks-mõistja pattudest. Inimestele pannakse mõttele, et kui nad ainult usu-avad sellesse Kristusse, neile ei või juhtuda mingisugust kurja, ükku ühe milline oleks ka nende südame seisukord ja kuidas nad oma teis ei astu üle õiguse ja tõe seadusist.

ÕIGEKS MÕISTETUD HAUS.

Sarnane usk kutsub esile ainult välist tunnustust, et inimene saab puhastatud haigus, milles on ainult üs ja surmuluud. Jumalalt saadatud Kristus ei võta kunagi sarnaseid ülesandeid enesele inimeste kasuks, aga Ta tahab luua neid „juteks inimesteks“ ja anda neile jõudu ise arenemiseks. Ta kunagi ei võta enesele ülesannet olla õiglane minu asemel — aga Ta teeb mind õiglaseks isegi hinge sügavusteni. Ta ei taha, et ma näitaksin ennast, nagu oleksin puhas Jumala või inimeste ees, aga Ta ta-hab teha mind puhtaks. Ta ei ole kunagi tahtnud, et näitaksin, nagu oleksin aus oma meeles ja vaimus, aga Ta tahab seda teha oma Piha Vaimu tu-gevuse läbi minu südames, nii et ma ei saaks olasi teisitavine kui aus ja kohtlane. Ta kunagi ei taha, et näitaksin, nagu armastaksin Jumalat, kui ma tõesti ei tee seda „kogu oma südamest, meelest ja väest.“ Ta on tul-nud selleks. Ta tahab teha mind tugevaks ja vaimustada mind, et teeksin seda tõsiselt.

Veel üks valearusaamine Kristusest on, ja kardand, et nad on liig palju sarnases arvamis ja nad on väga tõsised oma mõtels, et Ta on jumalik kohtumõistmine.

Näib, et see rahvalik arvab, et nad peavad kogu eluajal kahetsema oma patte ja nutma alaliselt nende üle. Nad unustavad, et Vabastaja on just siin — andustus on pakutud.

Jumalast saadatud Kristus ei ole hukkamõistja, aga Ta halastab, and-estab, on Päästja, kes kutsub oma juure kogu sajandi kurbi ja rõhu-tuid.

Veel üks valearvamine, et Ta on tuleviku vabastaja, aga mitte praegune Päästja. Väga kurb on — tuhanded ootavad, et Ta vabastab neid patu tagajärjest — põrgust — kuid siiski tahavad jätkata oma patu-elu — nad saavad täiesti valesi aru Jumalalt saadud Kristuse ülesandest ja tõbest. Nad ei mõista, et Ta on tulnud, mitte ainult vilma inimese taev-asse, vaid et tuua neid tagasi ühendusse Tema Isaga. Lepitust nad ar-avad kavaks, et nad saaksid taevassa, kuid mitte nende iseloomu muut-mist siin maailmas.

PÄÄSTMINE PATUST.

Inimesed, kes mõlevad nii, unustavad, et patt on hirmsam kurjus kui põrgu; nad ei mõista, et patt on esimene kurjus. Kui poleks patt, poleks põrgut. Jumal päästab inimesi patu tagajärjest ainult siis, kui Ta on saanud vabastada neid patust, ja see on suur tähelepanemisväärt Kristuse töö — päästa inimesi nende pattudest.

Surma läheduses.

PIDALITÖBINE POISS JA VANA NAINE.

Keegi Jaava poiss, keskkooli hari-dusega, leidis ühel päeval mingi-suguse paisu oma kael. Vaatamata kõigele eristimisele, jõud ei paranenud. Korraga ta teisis Armeed ohvitseri ees, kes pidid teatama temale, et ta on pida-litöbine.

„Ma ei või kannatada seda,“ ütles poiss, „see on minu pinnamine.“ Adjutant püüdis öelda temale mõ-ned tõrõstõsonad, kuid kõik näis ole-vat asjata.

Maharõhitud olekus poiss katsus natuke hiljem puu enmast, aga ette-vaatlik adjutant võis päästa tema elu. Kolmel juhusel püüdis poiss võ-ta oma elu, kuid iga kord teda ära-tati meel-märkusele.

Ohvitser jättis rääkimist ja laru-mist temaga ja lõpuks õnetu poiss andis ennast Kristusele. Peaegu ko-he tunnistas ta oma päästmisest.

„Ma soovin, et teie oleksite võinud näha teda, nagu nägin teda viimati istumas avatud jaava piibliiga põl-vil,“ ütles ohvitser jutustades seda lugu, „ja tema ümber oli kakesteist poissi. Ta nägu oli täidetud armast-ussuga nende vastu, keda ta püüdis aidata.“

Mida teie arvate, et ta luges? See oli lugu pidalitöbiste üle; ja kui ta tuli sõnadesse juure: „Kas saäl ei olnud kimmie pidalitöbist, kes said puhtaks?“

aga kus on need üheksa? ta vaatas minule imeilkuil sõravate silmadega ja ütles: „Oh adjutant, ma olen nüüd rõõmus — ja, rõõmus — et olen pida-litöbine, sest see on juhatanud mind Jumala juure ja avanud mulle tee, et võin juhatada ka teisi Tema juure!“

Keegi naispõdeja, kes oli juba koo-tanud oma sõrmi, kelle nina, suu ja kurgu oli lahitud ja kujuta halgusest, toodi kolmisse. Ta oli pi-me ja ei võinud rääkida.

Ta kuulis laulu ilhe koosoleku ajal. Keegi väike jaavalaane — tüdruk — rääkis temale helide tähendusest ja vana naine tahtis minna lauljate li-gemale. Nii keegi tugevi pime pidali-töbine naine kandis teda koosoleku-le ja väike tüdruk juhatas neid.

Kui see haletsusväärne trio tuli sisse, laulsid koosviibijad:

„End Siin jalge ette heidan, Ja annan Sulle kõik, mis oman, Et kannatada surma, elades“

„Su eest, mu ristilõõdud Kuningas.“

Sissetulijate südamesse täid need sõnad suri trooti. Ta näitas märkide läbi, et tal meeldib olla saäl: Jumal tegi imet tema südames, ja ta leidis rahu, mis illem mõistusest.

Järgmisel hommikul oli ta nagu natuke parem tervislikult, aga võis arvata, et ta sureb peagi. Mõned naiskõlastajad tulid sel päeval koloni-üsse vaatama haiged, ja kui nad tulid sinna lähedusse, kus oli vana naine, ütles ohvitser: „Palun, ärge minge sinna sisse.“ Aga nad läksid siiski. Vaene naine ei võinud rääki-da, aga ta sõda laulsi ja ta tegi rüti-milist hääl, mis kujundas ennast: „End Siin jalge ette heidan.“ Natuke päale selle lahkus ta, et saada oma igavest palka.

Päästarmee ja kanged joogid.

Hiljuti kutsuti territoriaal-komandöri osa võtma alkoholvastaste koosseisukst Riias. Teiste ülesannete tõttu ei olund tal võimalik ise minna, kuid ta saatis kedagi istuma Armeed.

Koloneel välendas tänu kaste eest ja teatas, et Armeede vaudatatakse kui suurimale alkoholvastastele organisatsioonile maailmas. Mitte üks tema sõdurist 83 maal, kus Armeede töötab, ei tarvita alkoholi, ükskõik millisel kujul tahes. Päästarmee töötab ja tunneb kaasa igale liikumisele, mis on alkoholi tarvitamise vastu ja kes püüavad hävitada seda hirmsat needmist, mis tuleb joomise läbi. Seda ühistööd ja kaastunnet toetavad ta tema ohvrid, kelle seast mitmed on vabastatud vastu võttes jõudu, mis leida annuks Jeesuses Kristuses, kes võib vabastada igasugusest patust.

Asutaja (William Booth) kirjutades selle üle oma sõduritele, ütles järgmiselt:

„Joovastavate jookide tarvitamine leiab aset peaaegu igas maailmas osas, kus ta on hirmsas pahe, mille tagajärjed — kirjeldamata vietsid, ihulik hävinemine ja igavene hukkumine.“

„Ainuke tee, mis viib isiklikule kindlusele ja jätab hääd mõju teistesse ühenduses joovastavate jookidega, on — emale hoida täiesti sellel tarvitamisest. Kui neid ei tarvita ta üldsegi, siis ei või ju tarvitada neid ühe määr.“

„Ükski, kes tarvitab joovastavaid jooke, ei või olla Päästarmee sõdur.“ William Booth.

(Märkus: — Pühapäeval, 1. novembril peetakse igas korpuses Eestis ja Lätis alkoholi vastu võitlemise koosseisukst).

JÄLGI VALGUSELE.

Tavaliselt puudub vähem arundumist ja valgust, kui valmisolekut, et jälgida veendumusele.

Kas sa elad praegu nõnda, nagu sa peaksid elama oma veendumuse järele?

LOODUSE KAUDU JUMALA JUURE.

(Algus 4. lhk.)

Kui meie müüd teame, et Jumal on, missugune peab olema meie seisukoht tema suhtes?

- 1. Meie peame austama teda.
2. Meie peame teenima teda. See tähendab, meie peame ära pöörama patust, tundma Jumala tahmist meie suhtes ja elama elu, mis tema meelepäras.

3. Siis peame üle andma kõik tema kätte ja täielikult usaldama teda, siis toot ta rahu meie hingele.

Martin Luter kaamtas mitmesugulise kujukl tagakiusamist ja raskusi usupühastuse pärast, kuid ta kunagi ei kõikumud oma usust, et Jumal kaitses õiget inimest. Ühel öhtul vaadates magavat lindu, talle tuli mõte: „Siin on näide usaldatud elust. Väike lind õpetab meie usaldust Jumalasse, mis toob rahu hingele.“

Sellest järeldame, et suur Looja on armastuse ja heiduse Jumal, ja kui meie elame pühast elu, atsekui tema ligilole, meie kogeme, et auline rahu läbibast hinge, sarnane rahu, mis leida ainult Jumalas.

Lugege ja levitage „S Õ J A H Ü Ü D“.

„Õndsad“ ...

Territoriaal-komandöri kõne ühendatud sõdurite-koosseisukst Riias, kongressi saalis reedel, 18. septembril s. a.

Matteus 5:1-16.

Igal sõduril ja Jeesuse Kristuse järelkäijal on elus kaks külge: Passiivne ja positiivne, sisemine ja välimine, nägematu ja nähtav. Selles imelikus meelutluses seietab Jeesus seda iseariikult, rääkides esteiks passiivset, sisemisest küljest. Lõpposas näitab ta, et meil on hädatarvilik näidata ka välimiselt neile, kes meie ümber, meie sisemiselt elu. Kõiges, mida teeme ja ütleme, peavad inimesed nägema ja tundma nägematu valgust ja jõudu.

Siin meil on võimalus pöörata tähelepanu ainult kolmele sisemise elu avaldusele. Esimene on — vaimulik seisukord, milles peaksid olema tõsised kristilased, keda Kristus nimetab õndsateks. Vaatleme esteiks esimest, mis on kirjutatud 3. salmis. —

„Õndsad need, kes vaimust vaesed, sest nende päral on taevariklik.“ Ni nagu välimiselt saadab välja soojust ja valgust, nii ka Kristus — igal pool, kus me näeme Teda. Ta jägab välja õnnistust, tähelepanu väird on see, et ka väimane kord, kui näeme Teda. Püüdes väimast inimesi, Ta laikus neist tõstes üles oma käsi. Ta võib alati tõsta üles oma läbinaelutatud käsi Jumala poole ja palub meie eest, ja siis need õnnistusrõhkad käed pööravad meie poole maale: „Õndsad need, kes vaimust vaesed, sest nende päral on taevariklik.“ Peab tähele pänema, et „vaeste“ all ei ole mõeldud neid, kellel puuduvad selle maailma varandused. Mõned inimesed võivad olla väga vaesed, kuid siiski on nad nii õhked; teised on rikkad, aga oma vaimus on alandlikud. Siin ei ole ka mõeldud need, kes on mõtte poolest nõrabad. Mattee vaesust ei tõsta meid sellest õndsasest seisukorda. „Vaimust vaeste“ all on mõeldud need, kelle südamed on alandlikud, need kes tunnistavad oma väärteusust.

Mis siis on alandus? Tahaksin öelda, et see on vaim, mis alandab ennast jumalariklikult Jumala ees ja Kristuse nimel tõotab oma väikseima vana kasuks. Üks ainuke kord evangeeliumis rääkis Kristus oma sidame üle; sääl meie näeme niisuguse pildi: „Mina olen tasane ja sidame est alandlik.“ Panenae seda tähele, et alla vaene vaimus, tähendab olla rikas Jumala ees.

Südame ihkus on vaimulik vaesus. Alandus on võtt, millega avatakse paritsenks. Tugeva ihkuse kontamiselle ei tule vastust. Siin võime võrrelda vaimust ja teeliserit palvet. Teavariik on alandlikkade päral.

„Õndsad need, kes kurvad, sest need peavad saama rõõmstatu d.“ Meie harilikult ei vata kurbaolele inimestele kui õnnistatule, aga nemed on küll õndsad, kelle süda on täis kaspoõndust, kurb teise pärast. Jumala ees ei ole midagi ilusam kui murdnud südame pisarad. Jeesus ise ütleb, et „taevas on rõõm ühe patuse üle, kes meelt naraudab.“ Iga niisuguse kahetsuse üle patstab valgus ja rõõmusüde taevast. Neid rõõmstat Jumala andestus ja rahu.

Õnnistust võivad vastu võtta kõik kurvad, ükskõik, mis on nende kurvastuse põhjus. Kunagi ei ole meie õnnistust nii ligidal kui siis, kui oleme kurvastuses. Kui meie ei saa õnnistust, siis ainult sellepärast, et meie ise ei võta. Raskused õhastavad meie südant maailmalikkusest. Et saada kurvastuse läbi õnnistatud, meie peame võtma oma raskust kui Jumalalt ja paluma, mitte et Ta võtaks meie koormat, vaid et Ta annaks jõudu meie koorma kandmiseks, ja et võiksime kanda õige rahu jälja.

„Õndsad on tasased, sest nemed peavad maa pärima.“ Tasandus ei ole mitte õmadus, mis oleks väga liialdastelt tuntud. Maailm vartab, et oleme arad, vatkides siis, kui teised naeravad ja pilkavad meid, vastates lahkuseta kõnele lahkusega. Aga meil on Jumala mõõdupuu, mis on täiesti selle vastane, mida maailm võib teha. Jeesus Kristus on ainuke täielik inimene, kes kunagi on elanud ja tasandus oli üks tema kuumimad iseloomujooni. Kui lei Tal võim kõne üle. Ta ei tõstnud üht oma sõrmegi, et tasuda kätte neile, kes tegid Tema üle iluhohtu. Isegi vihtil, kui veri voolas, palus Ta oma surmajate eest. Kui see iseloomujoon oli Kristuse jures, ni selgelt näha, siis meie ei või nimetada seda arellikkuseks. See õpetus on väga raske, sest see on täiesti selle loomu vastane. Loomulik unendamata süda ei suuda teha seda. See on vaimuvili, ja liha sõidib vaimu vastu. Meie võime olla niisugused ainult siis, kui oleme muudetud jumaliku kaju sarnaseks, ainult siis, kui Kristus tuleb meie südamesse ja elab sääl. Kristuse sõnad näitavad meile, et tasandus ei tee meid vaeseks — „tasased, sest nemed peavad maa pärima.“

Need, kes annavad oma elu Jumalale, kes teevad ainult õigust ja jätaavad Jumala kätte inimeste ülekohtu nende vastu, need siiski lõpnks ei kaota midagi. „Õndsad need, kelnal ja jaan õiguse järele; sest nemed peavad täis saama.“ Jätame neid sõnu järeloomimiseks edaspidi.

Ustavus väikseis asjus

on kogu elule õnnistuseks.

Ole tru u väikseis asjus, siis oled sa seda teadlikum suuremais olukorras. Ara ütle ilgile: „Sellest pole fantsust, kuidas ma seda teen!“ vaid küsi eneselt: „Kuidas sa võiksid seda teha parimalt ja teiste rahulolemiseks — ning rõõmuks?“ Ükskõik milladest koosneb meri; silmapilkudest — elu; õnnistamatavast ja häätatlikest mõtelist ning tegudest — vooruslik olek suurel määral; sellest väljakasvavast rahulolust iga silmapilgu üle — kogu elu seesmine õnnelusus.

Täielise ormastuse tunnused

on jõulised, kindlad ja usaldusväirsed.

Täielise pühituse tunnused on jõulised, kindlad ja usaldavad kui tunnused, mis antud ükskõik missuguse taht määramiseks. Eesimeseks tunnuseks on sidame-tunnistuse hääl. Selle üle meie ei või enam kahelda, samuti kui meie olemasole üle. Ükski tunnistus ei ole sellest tugevam. Sellest tunnistusest teame, et elamu ja hingame, armastame või vihkame, istume, seisame või kõnnime, et oleme rõõmsad või kurvad, õnnelikud või õnnatud. Pühitustud inimee võib just sama hästi teada pühitusest kui pühitsemata pühitusestest. Kui ihel pool on ihkus, usmatust, lärisust, maailma armastus, mida meie võime teada kindlasti, ni võime öelda teisel pool: armastus, rahu, alandlikkus, tõdisus, kannatus ja usk. Õigust öelda viimasel juhusel räägib meie sidame-tunnistust tugevamalt ja selgemalt keelt, sest siis on võetud vastu enam halastust. Patt surmah, arm elustab.

Siis tuleb Jumala tunnistus — „Vaimu tunnistus“. See tunnistus on jumalik, õige ja kindel. Tunnistaja on Piha Vaim. Ta räägib igale pühitustud hingele. Igal pühitustud hingel on ja temal võib olla see Vaimu tunnistus, mis tunnistab, et Jeesuse Kristuse veri on pühastanud kõigest patust.

Seda tunnistust võib koondada järgmiselt:

Tõetunnistaja — lahetese hing oma ja Piha Vaimu läbi võib teada, et Jumal on kustutanud tema mõõrdunud patte ja surmanud ta loomuse. See tunnistus ja selgem kui patuse juures, kes kahtselend.

Õigekõnnistustud hing oma ja Piha Vaimu läbi võib teada, et Jumal on kustutanud tema mõõrdunud patte ja surmanud ta loomuse. See tunnistus ja selgem kui patuse juures, kes kahtselend.

MIS SA TEED OMA ELUGA?

Kas sa püüad teenida Jumalat ja olla oma kaasinimestele õnnistuseks, või seisad sa veel enesearmastuse murdnudat võmu all?

tus on veel tugevam ja selgem kui veendumud patuse tunnistus.

Nõndasamuti pühitustud hing oma ja Piha Vaimu läbi võib teada, et Jumal on pühastanud südant kõigest patust. See tunnistus on palju jõulisem ja selgem kui tunnistus, et patud on kustutatud.

Tahavaid lauseid Asutajalt.

Teie ülesanne ei ole mitte lõbutada, olla teiste meelepäras, tuua haridust ja õpetada inimesi, vaid luua neid uuesti — päästa neid pattudest.

Jumal tegi Armeed. Ara mõtle kunagi sellest ärajooksmisele. Joostes ära süält, sa jooksed ära Jumalast.

Ole häätatlik teadma töde iseenäda üle. Ole häätatlikki süüdistamta emast, kui oled süüdistatusväär. Ole iseenesega aus.

Harjuta usku. Nagu üks soodus — harilikult salvatõsi naitel on häid mõistes enesema kohut. Nõu on häid andumises. Aga neil puudub usk, mis annab tarviliku jõu.

Jonatani julge sõjariistade kandja.

1. Sam. 14:1–16, 21–23.

Piiblis on palju huvitavaid lugusid noortest inimestest. Täna jutustan teile ühest noorest mehest, kelle nime ei ole nimetatud. Ta oli kuningas Sauli poja Jonatani sõjariistade kandja.

Sellel ajal sõdis Israeli rahvas vilistidega, ja ühel päeval ütles kuningapoeg Jonatan oma sulasele: „Läheme vilistide kindlusele, võibolla Jumal aitab meid võita neid, vaatamata sellele, et oleme ainult kahekesi, aga Jumal ei vaata ju paljuse päle.“ Jonatan ei rääkinud sellest kellelegi, ja tema väikse sõjariistade kandja pidas oma isanda otsust eneseks. Kui ta kuulis Jonatani üleskutset, vastas ta: „Kui sa tahad nii, siis läheme teele, ma lähen sinuga igale poole kaasa.“

Ta oli tõsine abi. Jonatan tundis ennast kindlasti õnneliku ja uhke tema pärast. Ta teadis, et võib usaldada oma sõjariistade kandjat, ja et ta jälgib temale igale poole, ükskõik mis ka ei juhtuks. Ta võis minna teele kartuseteta, ja ta noor kaaslane jätkaks teda, ükskõik kui raske ja hädaohlik võitlus ka oleks.

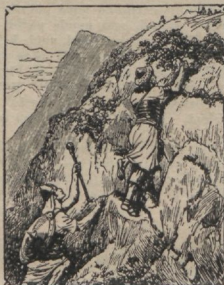
Sääl oli kõrge kalju, kus asusid vilistid. „Nüüd näitame neile,“ ütles Jonatan, kui nad seisid all orus, „ja kui nad ütlevad

meile: oodake, kuni tuleme alla orgu, siis seisame kindlasti oma kohal, ja kui nad ütlevad, tulge üles meie juure, siis rönime üles nende juure, sest Jumal aitab meid kindlasti.“

Kui vilistid märkasid mõlemat noortmeest, siis pilkasin nad ja ütlesid: „Tulge aga üles meie juure, küll meie siis näitame teile, mida teenie teiega.“ „Jälgi mind,“ sosistas Jonatan oma sõjariistade kandjale, „sest Jumal on annud neid meie kätte.“

Nii Jonatan ja kohe tema järele sõjariistade kandja, nagu teie näete pildil, hakkasid ronitama

Ronimas vilistide juure.

ma üles mööda mägi ja kalju, kuni jõudsid üles. Jooksuga tormasid nad vaenlase kallale. Sõjariistade kandja jälgis oma isandale.

Vilistid ehmatasid, arvates et mõlemale nooremehele järeneb suur sõjasalv. Ehmatusest koonunud hakkasid nad võitlema ühetise vastu. Ka Jonatan surmas mitmeid oma julge sõjariistade kandjaga.

Sauli armee valvur märkas, et vaenlane põgenes, pani tähele, et Jonatan ja tema sulane puudusid, kogus Sauli sõjaväge, tungis kallale järelejäänud vaenlasele ja lõi neid. Siis ei oleks olnud mingit võitlust, ei oleks olnud võitu, kui Jonatan, kes usaldas Jumalat, ei oleks julenud tungida vastu vaenlasele ja kui tema julge sõjariistade kandja ei oleks seisnud vahvalt tema kõrval.

Kas sina ei ole ka väike julgusdamlik sõjariistade kandja või aitad oma vanemad, kooliõpetajaid, oma ohvitseri korpuses, nii nagu tegi Jonatan vahva, julge sõjariistade kandja? — Kui sa oled sarlane, siis see on hääd töö, mida teed, ja Jumala õnnistus, sõprus ja usaldus on sinuga sääl, kus sa aitad teisi.

Piibel tema tegemises.

Komandör Mildred Duff.

(Järg.)

MEILE ei ole öeldud, kes on Jumalast kutsutud kirjutama Josua raamatut; meie arvame, et Josua kirjutab mõnd osa kõige vähemalt sellest, aga meie kõik teame, et sääl kirjutatakse, kuidas Israeli rahvas tuli tootatud maale ja ajas välja rahvaid, kes teenisid kurje eba Jumalaid.

On leitud sügavale maa alla mütunava varem ei vanust Kaanani rahva linnadest.

Lakisi varem on eriti huvitavad. Meie teame, kuidas Israeli rahvas astus Amori rahva linnade vastu, mis olid rahva ütelse järele „suured ja tugevad linnad taevani“. Siiski vaatamata nende tugevusele, Josua võitis neid üksteise järele ja ehitas pärast nende varemide juutide linnu.

See oli vanaaja komme, kui võideti mõnd linnu.

Lakisi linnu juurest võime leida terve loo. Kolm linnu on ehitatud ühetisele.

Kõige sügavamal, kuuskümnendal jalga maa all, on amoriitide linn müür; ehitatud telliskivist ja umbes kaksikmüüri kaheksa jalga lai. Ei ole ime, kui Israeli lapsend tundsid kahtlust võidu üle.

Päale amoriitide linnamüüri on nullast onnid ja varjupaigad pudulõetsele. Israeli rahval ei olnud aega ehitada midagi parimat enne kui Kaanan sai võidetud.

Selle üle on jälle hiljem ehitatud juutide Lakisi linn, nii nagu see oli Juida kuninga Salomoni ajal.

See pidi olema ilus linn, ehitatud valgest kivist, mõne samba küljest

võib leida sarve kuju, võib olla, et meele tulekasta sarvi seadusekale küljes. Aga Juida linnade müüridel ei ole samast massilist jõudu, nagu oli amoriitide linnadel.

Kui meil oleks ruumi, võiksime rääkida veel teiste linnade üle vanas Kaanais, sest see aine on väga huvitav, aga võib olla võime tulla selle juure kord hiljem. Josua, nii nagu kõik endised ja praegused tõised jumalalused, tarvitas hästi kallist Raamatut. „Ei olnud sõnagi kõigest, mis Mooses oli käskinud, mis Josua ei oleks kuulutanud kõige koguduse ja naiste ja väetamata laste ja võõraste ette, kes nende seas elasid.“

Enne oma surma rääkis ta suurest kurvastusest rahvaga nende patu üle. Mitted nende seast vantamata Jumala käskudele, Tema armastusele ja sõprusele, olid hakanud teenima Kaanani jumalaid.

Rahvas kahtes vanu juhi tõiseid sõnu kuules ja nad hüüdsid: „Meie tahame Jehoovast, meie Jumalat teenida ja Tema sõna kuulda.“ (Josua 24:24). Josua tegi, et nende tõotus pidi olema kindel. „Ja Josua kirjutab neid sõnu käsüõpetuse raamatuse“ (salm 26). Sellest näeme, et Josua kirjutas oma raamatust, mis kannab tema nime.

Inimesed on lihti imestanud, et Israeli rahvas võis astuda üle käskimiste, mis on kirjutatud nii selgesti. „Sinul ei pea teisi jumalaid olema minu kõrval.“ (2. Moos. 20:3). Kuidas nad võisid olla nii rumalad ja hooldida teisist jumalaid, kui nende

Jumal oli teinud nii palju nende hääks?

See on vana lugu Mees, kes kord on hakanud jooma, ei ole kunagi enam kindel, kui ta ei lõpetata täiesti joomist. Kui ta isegi katsub seda, siis on tal võimalik langeda jälle selle võimu alla. Nii oli see ka Israeli rahvaga. Eba Jumalate teenistus oli põhjusel, et nad said rännata kõrves, ja Kaanani jumalate teenimine sai nende suurimaks kiastuseks.

Templid olid nii imelikud ja võõrad, jumalad ise olid nii salapäraseid ja kõik oli nii kerge ja meele järele. Ei olnud tarvis eneseseagumist; ei olnud tähta raskeid käsüõpetusi; nendelt ei nõutud pühitust. Peali Jumalateenistuses oli üks osa pidude pidamine, söömine ja joomine, ja need,

Jumalanna Astaroti juu.

KORPUSE KADETTIDE NURK.

Tunnista üles!

Vahest on nii, et Jumal Püha Vaim ilmutab noortele pattu selle täises valguses, kui nad öeldud või teinud midagi valesti.

Nad võib olla on varastanud midagi, on petnud või valestunud teiste inimeste üle ja nende pattude raskest rõhub väga nende südametunnistust ning vaimu.

Jumala sõna ütleb, et kes kinni katub oma üleatunnistuse, sellel ei õnnestu; aga ka „kui ta oma üleatunnistuse üles tunnustab, siis on Tema ustav ja õige, ja ta neid andestab, ja puhastab meid kõigest ülekohtusest.“

Mitmed on, kes ei tunnista — peavad oma üleatunnistuse katte all — ja sellepärast neil ei ole kunagi võidurikas läbielamine, kogemus.

Kui Armee Asutaja kuuesteist aastase poisina põlvitas kahtuspingsil, otsides päästmist, tuletas Püha Vaim ta meele üht väike ülekohtu, mida ta teinud. Ta oli uhke poiss ja talle ei meeldinud alandada iseenest, aga ta otsustas, et peab saama tõsiselt päästetud. Tõustes üles oma võlvedelt ta läks võitla leidis oma sõbra ja andis temale ühe väikese tasku — mida ta oli saanud ülekohtusest, — ja ta tundis sääl tänavat, et Jumal oli andestanud ta patte. Kui William Booth ei oleks „tunnistanud üles“ — oleks läinud edasi varjates oma pattu — siis ei oleks olnud Päästarmeed. Mõelge suurele kaotusele, mis oleks olnud maailmal!

On sinuga kõik asjad korras?

Täiesti selge ja puhas? Kui mitte, ole vahva; astu selle eest välja; Jumal taab seista sinu kõrval ja aidata sind läbi.

Kui su raskus on nii tõsine, et arvad, et ei või teha seda õige, siis mine oma korpuse ohvitseri juure, korpuse kadettide juhataja juure või kirjuta päckeritorile.

Kõik, kes on tunnistanud ja jätnud maha pattu, on terve eluauk tänulikult armu eest, et nad võisid teha nii.

Ära kardata ja ära pruuta sarname seisukorras, et oled hukkamõistetud. Tunnista üles.

!!! ISSANDAL ON SIND TARVIS!!!

Kas sina ei peaks olema üks rõõmsate korpuse kadettide hulgas, kes pühendavad oma elu juba noorelt tööle Jeesuse eest? Mõtle hooliga järele ja teata otsusest korpuse juhtivale ohvitserile!

kes teenisid Astaroti, võisid vette kogu oma ülekohtusest ja otsides lõbusid.

Mitmed inimesed tänapäev küsivad, kuidas Jumal võis käskida hävitada kõiki ümberolevaid linnu, mis asusid Kaanais, aga kui meie urime nende üle, siis leiame, et nad olid täiesti lootusetud ja nii täis elust. Mitu sajandit oli Jumal omandanud kannatlikult: Ta oli hoiatanud neid Soodoma linnu hävitamise läbi, aga kõik oli pandud naeruks. Nii lõpuks sai Jumala vihakarikas täidetud. (1. Moos. 15:16) ja Israeli rahvas oli abinõu, mille läbi ta nubles seda kohta. Meie leiame Kohtumõistjate raamatust, et alati, kui mõni rahvas oli liig kuni ja õel, siis tarvitas Jumal teisi rahvaid nende hävitamiseks, nublenniseks, kuni rahvas pööras tagasi elava Jumala juure.

Meie võitlusväljalt.

KORPUSTE TEATEID.

„Sõjahüüü“ koosolek.

Tallinna 1. Huvitav oli „Sõjahüüü“ koosolek. Seltsilised jutustasid oma mitmesugustest läbielamistest „Sõjahüüü“ müümisel. Oli õnnistusrikas koosolek. Eeskavas laulud ja muusika. Müüdi umbes 100 eksemplari „S. H.“ Koosoleku lõpul otsisid päästmist seitse hinge, kelle hulgas oli neli noort meest.

Altari jumalateenistus toi sisse 220 krooni. Koosoleku lõpul olid kaheksa hinge ristil all. Keegi noortest nekrutitest tõi kahtsuspingile kolm oma tööseltsilist, kes leidsid päästmist. Ka hilisemal koosolekul oli tunda Jumala Vaimu ligiolemist ja mitmed noortest meestest tulid ette poole, kahtsesid oma patte ja otsisid andestust Kol-

gata ristilt, kus voolab arm kui jõgi, mis kustutab iga süüd.

Tallinna 2. Jeesus ei jäta meid — Jeesus, Ta aitab meid — kõlavad sageli koorisõnad platvormilt, ning seda väljendab ka tõsiselt korpusse elu. Jumal on abiks olnud ohvitseridele ja sõduritele, töötades selle suure ülesandega. Korpus on teinud edusamme. Saal ei taha mahutada kõiki, kes sooviksid osa võtta koosolekuist. Koosolekud on olnud mitmesugulisi ja õnnistusrikkad, kuid varsti ootame mõnda erilist, mis suurendab seltsiliste kui ka külatajate huvi. Päästesõda nõuab rohkem abi ülevat, energiat ja enesalgamist töötajalt, kuni jõuame sinna, kus lakanud sõda ning võitjalt kostab võidurõõm.

H. E.

Rahvusvahelisest keskkohast.

Kindral. Kindral on praegu tegevuses koosolekutega, mida ta juhatab väljaohvitseridele. Kui ta lõpetab selle koosolekute seeria, on ta kohanud iga Inglise ohvitseriga. See on suur ülesanne kindralile, kes on väga haaratud tööst, aga kes täidab siiski oma kohustusi. Jumala halastus ja seltsiliste palved ümber kogu maailma annavad temale jõudu.

Haiged seltsilised. Komandör Sovton, kes oma haiguse pärast sai kindrali nõuseleku pikemaajalise puhkuseks, on juba pisut parem. Komandör-leitnant Gundersen, kes oli haige kaks viimast kuud, tunneb ennast ka tervemana. Palume, et Jumal hoiaks neid oma halastuses.

Süda — keskkohast. Rahvusvaheline pääkorter on nii nagu süda — keskkohast, millel on tege- mist kogu Armees „ihu“ osade- ga. Veeuputus Indias ja Hiinas, mäss Burmas ja kõik, mis igal- pool on tarvis; ohvitseride hai- gused — kõik on tunda südames — keskkohas, puudutab ja mõ- jutab kindralit, et ta aitaks nii palju, kui võimalik.

Jõulu-pajad.

Arvatakse, et sellel talvel raske majandusliku seisukorra pärast on tööpuudus, vietus ja vaesus enam tunda, kui kunagi enne. Päästearmee siht on alati aidata, ja ta teeb palju maailma kurvastuste ja raskuste vähendamiseks. Elu varjulises küljes ja viletuses elavad inimesed tunnevad jõulupühil, mis on rõõmu ja hõiskamise püha, kus paljudel on kõike rohkem, veel palju tegevamini oma vaesust. Eriti neil pühil pütab Päästearmee rõõmustada ja aidata aineliselt.

Möödunud aastal olid meil Tallinnas mitmes kohas linnas välja pandud „jõulupajad“ ja rahvas annetas lahtise sädamega midagi vaesemate ligimeste rõõmustamiseks jõuluna. Ilma rahva abita meil ei oleks võinud teha kõik, mis teatud jõuluks ja ka talve jooksul. Sellel aastal tahaksime jälle korraldada „jõulupadasid“ Tallinnas ja Tartus. Loodame, et teie kõik tahate mõelda selle üle ja teha oma parimat kaasinimeste kasuks ja Jumala pärast, meele tuletades, et kõik, mida teeme, seda teeme ainult Jeesuse nimel.

Kas loete esimest korda „Sõjahüüü“?

PÄÄSTEARMEE on ühendus inimestest, keda Kristuse armastus sunnib kuulutama päästmist ja pattude andeksandmist Tema ohvri läbi ristil.

Nad lähevad kõikjale ja kutsuvad kõiki: „Vaadake, kui armuline on Issand!“

Sellepärast küsin sinult isiklikult, armas lugeja: „Kuidas on lugu sinu hingega? Oled sa ette valmistatud igavikule?“

Päästearmee usub, et kõigile, niihästi primaile kui ka halvemaile on olemas päästmise võimalus, — kui nad tahavad seda vastu võtta.

Nõrkadele ja langenuile ulatab ta abiandva käe. Võtab ka võimalus järele õnnetuud oma varjupaikadesse, et neist teha jälle kõlblikke inimesi.

PALVEAINED.

Nov. 1. Meie riigivanem ja riigi juhtivast isikud,

8. Üldine rahvalitsus,

15. Kõik, kes hoolitsevad loo- mada eest,

22. Austraalia,

29. Meie allohvitserid.

JÕULU-SÕJAHÜÜD

on meie kunkirja

järgmine number.

Ilmutab kaunis värvitrukis.

MÕELGE AEGSASTI SELLE

LEVITAMISELE!

Territooriumi uudiseid.

Territoriaal-komandör sal õnneks jälle terveks oma haigusest septem- bri lõpul, mis takistas teda täita mõnd ülesannet ja ka osavõttu staabikap- teni ja proua Pennicki lahkumiskoos- olekust. Siiski koosolekul loeti kolle- nli kirja, milles ta hindas tehtud tööd.

Staabikapteni isa, vana päästesõ- dur, juba üle 80 aasta vana, läks hõisates igavikku vastu võtma taev- vast tasu. Ta oli juba mõnd aega haig- e. Staabikapten sõitis Inglismaale veel õigel ajal, et kohata oma sureva isaga.

Üldsekretäri lahkumisega tekkis territoriaal-komandöri tööle lisa ja ta peab nüüd minema ka administra- tiiv-üksikasjusse.

Talve on ette näha palju suuri raskusi. Puudustkannatajate ja töö- ta töeliste arv on väga suur Tallin- nas ja teistes suuremates linnades, kus Armees tõtab. Meie juhatajale tulevad alaliselt teated, kus ohvitserid on kohanud inimestega suurimas puuduses, see mõjub, et meie ohvitserid tunnevad väga kaasa ja tahak- sid teha midagi tegelikult. Kogu nend- e aeg mööduv ennastalgavast töös, aidates kaasinimest Jeesuse nimel. Kogu meie tegevus sünnib Tema ni- mel.

Talve ajal tegetseb supiköök Tar- tus ja Tallinnas. Meie võtame vastu tänuga abi, mida pakute meie selles asjas.

Teated näitavad, et koosolekute kül- lastajate arv kasvab. Kogu talve jooksul on Armees agressiivne sõja- käik hingede päästmise pärast ja Ju- mala abiga tahame päästa paturje, need, kes ahastuses ja viletuses.

On palju, kes külastavad meie koos- olekuid ja on just midu kui salvati- onistid, ainult nende nimi ei ole meie nimestikus ja nad ei kanna vast- tavat riietust. Meib kutsume sarna- seid, et nad astuksid välja kindlalt ja tervelt Jumala eest, saaksid tervesüdame salvatsionistideks ja võ- taksid enesele midagi kindlat teenis- tus Jumalariigi tööks meie ridades.

On põhjars rõõmustada kuulides, et teatud arv noort mehi ja naisi oh-

Vabaõhu koosolek Tallinnas

Mõõga ja kilbi brigaad.

Piiblilektid novembris.

Mattheuse ev. P. 15. 15:29 — 39

E. 16. 16: 1 — 12

P. 1. 12: 9 — 21 T. 17. 16:13 — 28

E. 2. 12:22 — 30 K. 18. 17: 1 — 13

T. 3. 12:31 — 37 N. 19. 17:14 — 27

K. 4. 12:38 — 50 R. 20. 18: 1 — 14

N. 5. 13: 1 — 9 L. 21. 18:15 — 22

R. 6. 13:10 — 23

L. 7. 13:24 — 35 P. 22. 18:23 — 35

E. 23. 19:13 — 22

P. 8. 13:36 — 46 T. 24. 19:23 — 30

E. 9. 13:47 — 58 K. 25. 20: 1 — 16

T. 10. 14: 1 — 13 N. 26. 20:17 — 28

K. 11. 14:14 — 21 R. 27. 20:29 — 34

N. 12. 14:23 — 36 L. 28. 21: 1 — 11

R. 13. 15: 1 — 14 P. 29. 21:12 — 22

L. 14. 15:15 — 28 E. 30. 21:23 — 32.

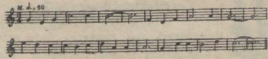

Territoriaal-komandör külaskäigul Tallinna ühes Soome külalistega.

verdasid endid kandidaatide pühal ohvitseri-kutsele. Arvatavasti kuuleme neist hiljem midagi rohkem. Teised, kes on kuulnud „kutset“ ja ei ole veel otsustanud, meie tahaksime julgustada teid, et räägiksite sellest oma juhtivale ohvitserile või kirjutaksite pääkorteris- se territoriaal-komandöri, Matisa iela 13, dt. 6, Riia, Läti.

Kui oled mures ja vajad troosti, pöölehoitu või palvet võimalises edasimineku, kõnele igale Päästearmee ohvitserile või kirjuta selles asjas „Abiandvale Käele“, territoriaal-ko- mandöri, Matisa iela 13 dt 6, Riia, Latvia. Me tahame aidata sind.

KOOR KÄSOLEVAKS KUUKS.

/:Kui Jeesus ligi teil:/
Päästetaks hingi ja ärkamist on,
Kui Jeesus ligi teil.

1.

1. Mul tüle, mis tähendab see kutse, Mis kuulda sagedasti siin. Kõigis maades vali hüüd sääl kõlab: „Valmis kõik, on tule nüüd!”

Koor: Vaim ja pruut sulle „Tule!” ütlevad. Kes seda kuulde, tulgu ka. Oh janu-nevad, tulgu kõik ja võtke eluvett!

2. Oh taevane vägev pulmakutse, Mis Isa saatnud patustel, Oma rikkalikule laua juure Aset valmistanud neil.

3. Sest tulge kõik, vaesed kui ka rikkad, Kel raske süda, tulgu ka. Tulge, uskmatud ja usus õiged, Ta teid tahab aidata.

4. Sest täna veel võta Isa heldust, Mis praegu pakutakse sul, Homme üks võib olla juba lukus, Kes säält tahaks puududa?

Kes on tark?

MITTE SEE, kes arvab teadvat kõike ja võib justustada igast asjast, kes arvab mõistvat kõike ja tema vaadet igale asjale olevat õige ja mõeldav, ja peab kõike valeks, mida teised mõtlevad erinevalt. Sarnane inimene oleks tõsiselt narr. See on palju targem, kes tunneb enast alaliselt õppivat, sest ta teab, kui vähe ta veel mõistab ja kui palju enam on õppida. Tark on kogu eluajal kui kooliõpilane ja ta ei õpi mitte ainult surnud raamatust, vaid kogu loodusest, elust, inimestist ja üldse kõigest. Ükski tark ei mõõdu tähelepanuta raamatute raamatust, piiblist — kus ta võib õppida taevast tulnud tõde.

ABIANDVA KÄE ARMEE.

Leitnant läks uksest ukseni ja külastas inimesi. Minnes tüles väikesesse elukorterisse, avanes õudne pilt. Toas oli kolm väikest last, kes olid täiesti paljaste jalgadega ja jooksid ümberingijal paljal kivipõrandal, kuna neljas magas kätkis. Tuba oli väike, must ja toas oli näha ainult üks voodi, täidetud räbalatega. Sõõki ei olnud majas, laual oli näha vaid mustaleiva kannik ja lapsel kätkis oli mustaleiva koorku suus. Sel ajal, kui leitnant rääkis lastega, kes siiski olid rõõmsad ja mängisid iseseisvalt, tuli sisse keegi naabrinaine ja justustas, et isa on joodik ja jätnud naise, et ta ise peab hoolditama laste eest. Mida peab vaene naine tegema? Arusaadav, et ta peab töötama, et väikestel lastel oleks midagi süüa. Terve päev läbi on ta väljas tööl, jättes väikesed fiksid, kas suuremad ja vanemad hoolditavad nii palju kui võimalik väikeste eest, kes kätkis. Vaesed lapsed! Ilma sukka-deta külmetanud siniste jalgadega, seljas ainult õhukesed kleidid. Saamata küllalt tarvilist ülalpidamist, nad elavad päevast päeva. Leitnant läks linna ja Jeesuse nimel palus inimesi aidata riietega ja toiduga nälginud lapsi. Häädüdamlikud inimesed annetasid küll riideid ja toitu väikeemale vendadele ja õdedele. See on ainult üks mitmest sarnasest juhusest.

Keegi koosoleku külastaja palus, et ohvitser läheks külastama aadressi järele kedagi pimedat vanakest. Keegi täiesti võõras inimene andis talle oma häast sidamete väikeses nurgakeses oma toas, aga et ta ise oli vaene, ei võinud ta aidata vanakesse ülalpidamist. Pärle kõnelemise vaimu-likkude asjade üle, lähikesse piibilugemise ja palve, läks ohvitser ära, jättes temale natuke raha ülalpidamiseks, ja lubas tulla jälle tagasi teinokord. See ohvitser külastas teda alaliselt,

Laulgem Jumalale!

2.

R. M. 92.

1. Me laulud ja me motto On hinge pääst-mine, See laia ilma pääl On kuulda igale pool, Et Jeesus kutsub patuseid, Nii piibel tütle meil, Ta lumivalgeks peseb neid ja armsalt kutsub kõik.

Koor: Edasi julgelt kõik, Nüüd hingi otsime, Maailmast patuseid Ta juure kutsume, Rikkad, austud Ja vaesed, alatud, Jee-sus ootab kõiki teid Ja puhtaks pa-tust teid.

2. Ehk maailm meile vastu, See meid ei kohuta, Sest Jeesus käib me eel Ja aitab võidelda. Kui tulemür me ümber on, Ta kaitsleb omakendi, Me kuulutame päästmisest Neil!, kes on langenud.

3. Siis läme julgelt sõtta Me kogu ilma eest, Ja Jeesus veres ka Nüüd rõõmsalt hüüame! Siis julgelt sõtta läheme, Ehk ise nõrgad me. Kui armastame hingesid, Siis Jeesus aitab meid.

PÄASTEARMEE JÄRELURIMISE BÜROO

otsib kadunud isikuid, nii Eestis kui ka välismaades. Täna-des kogu maailma ümbrütsevat Armeed organisatsiooni, on korda läinud paljusid leida.

Maks: Eestis — Ekr. 3.—
Välismaal — Ekr. 5.—

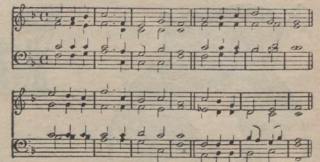
Address: Riga, Matisa iela 13
dz. 6., Tallinn, U. Sadama t. 11-a.

Kes on tugev?

MITTE SEE, kes omab suure kehajõu, võib tõsta rasket koormat või võita ketta viskamisel. Tugevalt inimesel ei ole mitte alati tugev vaim ja sisejõud. Oleks see välisjõu järele, siis oleksid mõned loomad kõrgemad inimesist. Seda võib nimetada tugevaks, kes usus oma Issandasse saab oma elu valitsejaks, kes oma tahtejuga võib suruda maha kõike vaenulikkust. Siiski kõige tugevam on isik, kes oma kurvastust, igatsusi, ebanugavust, tigeidat hirmast kadestus ja lõbu, ihnuust, ahnuust, armastuse puudust, eneseõigust ja muud sarnast — lühidalt oma halba mina — võidab Kristuse läbi.

andes temale midagi süüa, mida ta saanud selleks otstarbeks inimestelt. See ohvitseri külastamine oli vanale naisel ai-nuke rõõm ta elus: Tal endal ei olnud jõudu minna Armeed koosoleku-le sellepärast ta ootas alati igatsusega Armeed õde, kes ei toonud talle mitte ainult asja-lukku, vaid ka vaimulikku toidust, mille eest naine oli tänulik. Ta ei võinud näha ka kõige vähemat valguskiirt, kuid siiski tema vaimu-lukd silmad nägid suurt elupäikest.

Ühel pühapäeva hommikul tuli keegi vanem naine korpusesse ja soovis rääkida kapteniga. Naine palus abid oma hirmus raskele seisukor-rale. Kui ohvitser külastas teda, leidis ta hirmse pildi: 70-aastane mees lamas voodis ja oli juba kaks aastat halvatu, umbes 40-a. poeg — vaimuhaige, kes ei võinud isegi kaupluse-ni minna, naine ise on ka haige ja ei või sugugi töötada. Nend inimesed olid kord näinud paremaid päevi, aga nüüd olid nad väikeses toake-ses, mis väga niiske ja mille pidamiseks said toetust linna hooletkande poolt. Naine oli väga tänulik külastamise eest, Jumala sõna ja palve eest, mille järele neile anti ülalpidamiseks ka natuke arviavilja, mis üle jäanud korpuse loikus-pihast, ja muid aineid, mida ohvitser ostis mitme krooni eest.

3.

1. Üks allik voolab verrega Veel Päästja haavade-st. Kui tuled, pesed ennast sa, Saad puhtaks pattudest.

Koor: Oh, imelik allik, lahti mu eest! Oh, imelik allik, lahti minu eest! Oh, imelik allik, lahti mu eest! Kord selle allika. Ka minu hirmsad patud sääl Said pestud verrega.

3. Ka jalutu sai kõndijaks Sääl vere allikal Ja sündind pime nägijaks, Nii mitmed tervekse veel.

4. Ma leidsin selle allika Mu Päästja haavade-st. Ja kuni koju jõuan ma, Ta verest laulan siin.

KOORID:

∴ Las päästevanker vereb, ∴: iga hinge päästmiseks.

Jah, päästelipu all meil tee läeb taeva ausse. Jah, päästelipu all kas võit või surm meil nüüd. Jah selle lipu all me kuulutame päästmist. „Voi, päästmine on kõigile!” nii kõlab sõjahüüd.

„Sõjahüüü“ võitlejad

Nr. 27 — oktoober 1931.

AUNIMESTIK:

Ohvitserid:

Ltn. K. F. Bernadt 75 eks., ltn. H. Eiman 75. ltn. M. Bleses 25 eks.

Allohvitserid ja sõdurid:

Tallinna I korpus:

Sõd. F. Leemann 30 eks., muusik. M. Ernits 30 eks., sõd. E. Niimann 30 eks., seers. J. Kaater 25 eks., kassahoid. J. Kütt 25 eks., sõd. L. Rattik 25 eks.

Tallinna II korpus.

Sõdurid E. Roop 60 eks., L. Thaling 25 eks., A. Reisman 25, A. Liin 25, E. Alberg 25, L. Lille-allik 25 eks.

Kes on rikas?

MITTE INIMENE, kes omab palju, maad, maju, palju kuldä või hõbedat. Siin üeldakse sageli: „Lisä rohkem kellegil on, seda rohkem tahab ta saada.” Varandusega ühes kasvab ah-nus, kadetus, mis ei anna kunagi omanikule rahu. Ja mis kasu on sarnasest varandusest? Kas meie ei ole näinud seda mõõnuid aastail jälle ja jälle, kuidas rikkus kaob? Kas tänapäev ei ole tuhanded, kes leinavad taga oma kaotatud varandust? Rikkus peab olema midagi muud. Rikas on inimene, kes on rahuldatud, kes vaene soovides, aga sidames rikas armastusest, usust ja lootusest, inimesedusest ja vastupaney igas asjas — rikas Jumalas — see on rikkus, sest ta võib teha midagi, mida kuld ja hõbe ei või, rahurikas süda, mis valmis andma.

PÄASTEARMEE

Tallinna I korpus U. Sadama t. 11-a.

Ensain N. Pettersson, juhtiv ohvitser
Leitnant K. Bernadt.

Tallinna II korpus Vaksali pst. 8-a.

Ltn. M. Bleses, ensain S. Ambrosen.

Tartu korpus Tähe tä. 124.

Ltn. S. Muusekant, ltn. J. Matveus.

„SÕJAHÜÜD“ ilmub 1 kord kuus. Tellimise hind postiga aastas 2 krooni, ½ a. 1.10 kr. Üksiknumber 15 senti. Vastutav toimetaja: envol L. Bakul.

Väljaandja „Päästearmee“, Tallinnas, U. Sadama tä. 11-a. O.-ü. „Vaba Maa“ trükk Tallinnas, 1931.

EESTI
RAHVUSRAAMATUKOGU
AR